

kapløbet accelererer med de konsekvenser, dette vil kunne få for den internationale stabilitet.

Det er endnu for tidligt at sige noget om, hvorvidt de intensive drøftelser i Geneve af konkrete nedrustningsforanstaltninger vil føre til resultater. Forhandlingerne har dog båret præg af en oprigtig vilje til at gå videre ad nedrustningens vej.

Den danske regering nærer derfor tillid til, at det vil vise sig muligt for konferencen til indeværende samling at fremlægge et traktatudkast om havbundens demilitarisering og at anvise praktiske løsninger med hensyn til en fuldstændig prøvestoptraktat og et forbud mod udvikling, oplagring og anvendelse i krig af bakteriologiske og kemiske våben.

Med hensyn til spørgsmålet om Kinas repræsentation er det fortsat den danske regerings holdning, at kun Folkerepublikken Kina er berettiget til at repræsentere Kina i De forenede Nationer.

Lad mig fremsætte nogle få almindelige betragtninger angående den økonomiske udvikling og FN's virksomhed på dette område.

En af de vigtigste opgaver for FN er at sikre, at det 2. udviklingstiar bliver en succes. For at opnå dette er det nødvendigt at skabe en effektiv koordinering af alle anstrengelser. Mens det væsentligste ansvar for at fremme den økonomiske udvikling i udviklingslandene klart ligger hos disse lande selv, bør den industrialiserede verden give sin fulde støtte til tanken om en fælles indsats i samarbejdet om en international udviklingsstrategi.

Det er vigtigt, at de berørte organisations virksomhedsområder er klart definerede, særlig for så vidt angår FN selv, FN's udviklingsprogram (UNDP), FN's konference for handel og udvikling (UNCTAD) samt verdensbank-gruppen. Deres bidrag bør indgå i et detaljeret aktionsprogram, der bygger på de forpligtelser, som de industrialiserede lande allerede har påtaget sig i disse organisationer, men planlægningen af det 2. udviklingstiar bør på ingen måde medføre en nedsættelse af tempoet for de bestræbelser, vi allerede udfolder. Jeg tænker her navnlig på det generelle præferencesystem til fordel for udviklingslandene, som er under forberedelse. Danmark har i nært

samarbejde med de andre nordiske lande taget aktivt del i forhandlingerne inden for OECD om udarbejdelse af de generelle retningslinier for et sådant præferencesystem. Præferencesystemet ville effektivt og uden at skabe forstyrrelse bidrage til at indpasse handelen med færdigvarer fra udviklingslandene i det nuværende verdenshandelsystem. Min regering håber, at de videre forhandlinger her, der utvivlsomt bliver vanskelige, vil lykkes.

Det vigtigste i denne sag er efter vor opfattelse, at planlægningen af det 2. udviklingstiar finder sted i et samarbejde mellem de udviklede lande og udviklingslandene og ikke i en atmosfære af konfrontation. Den danske regering er indstillet på at medvirke i dette forehavende til virkelig gavn for udviklingslandene ved gennemførelse af Danmarks langtidsplaner på dette område.

Jeg vender mig nu til problemerne vedrørende de menneskelige omgivelser. Selve betegnelsen indebærer, at dette er et problem af fælles interesse for os alle, i nord og i syd, i øst og i vest, et problem, som derfor bør løses ved alle nationers fælles indsats. Dette er helt klart en af de tanker, der ligger til grund for og er udtrykt i generalforsamlingens og ECOSOC's resolutioner og i generalsekretærens rapport til ECOSOC i sommer i år. Problemerne er vigtige på to måder. For de såkaldt højt-udviklede lande er det vigtigt, at den nuværende farlige udvikling standses og vendes, inden det er for sent. For andre lande er det ligeså væsentligt, at de allerede nu søger at undgå, at de bliver ofre for lignende fejltagelser, og at de i stedet drager fordel af den dyrekøbte lære, som de udviklede lande forhåbentlig har tilegnet sig. Som et passende incitament til disse bestræbelser bør alle lande erindre sig generalsekretærens ord om, at det fremtidige liv på jorden kan bringes i fare, dersom den nuværende udvikling fortsætter. Vi mener derfor, at det initiativ, som er taget af Sverige i denne sag, og invitationen til at afholde FN-konferencen om de menneskelige omgivelser i Stockholm i 1972, bør værdsættes højt. Den danske regering har til hensigt efter evne fuldtud at deltage i de fremtidige internationale bestræbelser i denne sag, og vi vil overveje, hvilke særlige muligheder på forskningsområdet, vi er i stand til at tilbyde.